

20 Απριλίου 2021

Δώδεκα Ερωτήσεις σε μια Δότρια Μυελού των Οστών

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)
/ Υγεία και ιατρικά θέματα

Η Αντωνία Χριστοφόρου υπήρξε δότρια, χαρίζοντας ζωή σε έναν συνάνθρωπό μας

και χαμόγελα στην οικογένειά του!

Μέσω δώδεκα ερωτήσεων θελήσαμε να μάθουμε πώς το βίωσε η ίδια, από τη στιγμή που την ενημέρωσαν ότι είναι συμβατή δότρια μέχρι και τη μέρα που έμαθε τα ευχάριστα νέα ότι η μεταμόσχευση πέτυχε και ότι ο δέκτης χαίρει άκρας υγείας.

Πώς ένιωσες όταν σε ενημέρωσαν πως είσαι συμβατή δότρια; Περισσότερο φοβήθηκες ή ένιωσες ωραία που θα βοηθήσεις έναν άνθρωπο;

Αρχικά, ξαφνιάστηκα δεν περίμενα ένα τέτοιο τηλεφώνημα μιας και το δείγμα για να γίνω εθελόντρια δότρια το είχα δώσει 10 χρόνια πριν. Στην πορεία τα συναισθήματα ανάμεικτα: αγωνία μέχρι να μάθω για τη διαδικασία και να μιλήσω με άλλους εθελοντές σχετικά με την εμπειρία τους, αλλά και μια κρυφή περηφάνια που είχα την τύχη και την ευλογία να είμαι συμβατή δότρια.

Υπήρξε κάποιος από το κοντινό σου περιβάλλον που -για οποιοδήποτε λόγο- προσπάθησε να σε αποθαρρύνει από το να προχωρήσεις;

Κανέννας. Αντίθετα όλοι ήταν υποστηρικτικοί και με ενθάρρυναν να δώσω το μόσχευμα.

Μπορείς να μας περιγράψεις λίγο τη διαδικασία, από τη στιγμή που σε ειδοποίησαν ως τη στιγμή που τέλειωσε τελικά η μεταμόσχευση;

Καταρχήν, σου εξηγούν τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσεις. Κάνεις κάποιες εξετάσεις ώστε να βεβαιωθούν ότι δεν υπάρχει κάποιο θέμα υγείας το οποίο μπορεί να επηρεάσει τον δέκτη αλλά και τον δότη. Στη συνέχεια, πρέπει να βάζεις κάποιες ενέσεις οι οποίες θα βοηθήσουν ώστε να παραχθούν τα κύτταρα που θα συλλεχθούν στη συνέχεια για να δοθούν στον ασθενή. Τέλος, γίνεται η συλλογή των κυττάρων αυτών που πλέον βρίσκονται στο αίμα του δότη σε μεγάλη ποσότητα, μέσω μιας διαδικασίας περίπου 3 ωρών που θυμίζει αιμοδοσία, κατά την οποία το αίμα του δότη περνά από ένα μηχάνημα το οποίο συλλέγει τα κύτταρα και μετά διοχετεύεται πίσω στον δότη.

Θα έδινα ξανά μόσχευμα αν υπήρχε ανάγκη. Το να αρνηθείς να βοηθήσεις είναι λες και συναντάς στον δρόμο σου κάποιον που πεθαίνει και ενώ μπορείς να τον σώσεις, εσύ τον προσπερνάς και συνεχίζεις την πορεία σου.

Συνέβη κάτι παράξενο στον οργανισμό σου μετά τη μεταμόσχευση; Άλλαξε κάτι στον οργανισμό σου;

Δεν άλλαξε κάτι ιδιαίτερο. Το μόνο πράγμα που νιώθεις για ένα μικρό χρονικό διάστημα μετά τη μεταμόσχευση, είναι ότι κουράζεσαι εύκολα, αλλά είναι αναμενόμενο. Τίποτα άλλο όμως.

Γνωρίζεις σε ποιον πήγε το μόσχευμα και πώς είναι σήμερα αυτό το άτομο;

Δεν δίνονται πληροφορίες ή στοιχεία με τα οποία μπορείς να εντοπίσεις τον δέκτη ή τον δότη, για ευνόητους λόγους. Σε ενημερώνουν για την πορεία της υγείας του δέκτη, λίγο καιρό μετά τη μεταμόσχευση. Με μεγάλη μου χαρά είχα πληροφορηθεί ότι πέτυχε η μεταμόσχευση και ότι το άτομο χαίρει άκρας υγείας.

**Τι σε ρωτάνε συνήθως φίλοι και γνωστοί όταν μάθουν πως είσαι δότρια;
Ποια είναι η πιο συχνή απορία που έχουν;**

Κυρίως η απορία που έχουν είναι κατά πόσον η διαδικασία που ακολουθείται είναι επίπονη και δύσκολη.

**Πώς είναι το συναίσθημα να γνωρίζεις ότι πρόσφες ένα κομμάτι από
σένα για να σωθεί ένας άνθρωπος;**

Το συναίσθημα μοναδικό! Δεν σου δίνεται καθημερινά η ευκαιρία να σώσεις έναν συνάνθρωπό σου.

**Με ποια επιχειρήματα θα προσπαθούσες να πείσεις κάποιον να γίνει
εθελοντής δότης μυελού των οστών;**

Δεν υπάρχει καλύτερο επιχείρημα από το γεγονός ότι χαρίζεις ζωή, δίνεις πνοή σε ένα συνάνθρωπό σου ώστε να συνεχίσει να ζει.

**Εσένα ποιος σε έπεισε; Ή έστω, πώς πήρες τότε την απόφαση να γίνεις
εθελοντής δότης;**

Θυμάμαι ότι ένας γνωστός μας, είχε διαγνωστεί με λευχαιμία και έτσι αποφασίσαμε με την αδερφή μου να πάμε να δώσουμε δείγμα. Πρέπει να ήμουν 19 χρονών τότε. Δυστυχώς, δεν μπορέσαμε να βοηθήσουμε τον άνθρωπο αυτό.

**Ποιο είναι το πιο ωραίο σχόλιο που διάβασες ή άκουσες από άτομο που
είναι δέκτης μυελού των οστών;**

Ένα σχόλιο το οποίο διάβασα στην ιστοσελίδα του Καραϊσκάκειου Ιδρύματος από έναν δέκτη μυελού των οστών: «ΧΑΡΗ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ ΣΟΥ, ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ...ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΜΑ ΚΑΙ ΑΝΙΚΑΝΑ ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΓΝΟΜΩΣΥΝΗ ΜΟΥ ΓΙΑ ΣΕΝΑ».

Θα έλεγες με βεβαιότητα πως είναι το πιο σπουδαίο πράγμα που έχεις κάνει ποτέ;

Θεωρώ πως είναι ένα από τα σπουδαιότερα πράγματα που έχω κάνει.

Θα το έκανες ξανά; Θα έδινες ξανά μόσχευμα αν υπήρχε ανάγκη;

Οπωσδήποτε θα έδινα ξανά μόσχευμα αν υπήρχε ανάγκη. Το να αρνηθείς να βοηθήσεις είναι λες και συναντάς στον δρόμο σου κάποιον που πεθαίνει και ενώ μπορείς να τον σώσεις, εσύ τον προσπερνάς και συνεχίζεις την πορεία σου. Η διαδικασία είναι μηδαμινή μπροστά στο καλό που προσφέρεις. Με λίγο από το σάλιο σου μπορείς να μπεις στη λίστα των εθελοντών, ενώ αφιερώνοντας λίγο από το χρόνο σου μπορείς να σώσεις ένα συνάνθρωπό σου, να χαρίσεις χαμόγελο στον ίδιο αλλά και την οικογένειά του.

Πηγή: city.sigmalive.com